

“Cal dir als joves interns que són importants, perquè de vegades ningú els ho ha dit”

Dg, 14/07/2019 per Catalunya Religió



([Joan Gómez i Segalà/DGAR](#)) **Lidia Tudela** ha estat rellevada, després de més de dotze anys de servei setmanal, com a coordinadora dels agents pastorals protestants al Centre Penitenciari de Joves. També és secretària tècnica a presons del Consell Evangèlic de Catalunya i diaca d'evangelisme i ministra de culte a l'Església Baptista Bonanova. Professionalment, és tècnica en prevenció de riscos laborals a la Universitat de Barcelona.

Quin lloc ocupen els diaques en la vostra Església?

Els protestants som assemblearis. Hi ha el pastor, el consell pastoral, els diaques, cadascú amb la seva responsabilitat. Quan els diaques tenim un projecte, s'avalua en el consell de diaques i es presenta en l'assemblea, que acaba decidint.

El diaconat és una responsabilitat temporal?

L'assemblea elegeix els diaques. En l'[Església Baptista Bonanova](#) el servei dura quatre anys, i cada dos anys es renova la meitat del consell de diaques.

Quines responsabilitats assumeixen els diaques?

Hi ha diferents àmbits: evangelisme, obra social, comunitat, etc. En el meu cas, jo vaig ser durant més de sis anys diaca d'obra social, mentre que ara m'ocupo de l'evangelisme.

Quins projectes impulseu com a diaca?

La crisi econòmica ens va afectar durament, i quan m'ocupava de l'obra social vam poder atendre, gràcies a Déu, totes les persones que ens van demanar ajuda. En comparació, ara fem una tasca més modesta. Per exemple, organitzem el Sant Jordi amb llibres cristians i hem organitzat dos concerts de gòspel per recollir aliments per repartir.

A nivell internacional també teniu activitat?

Impulsem el [Nen del Nadal](#), iniciativa d'origen nord-americà que consisteix a enviar a un infant una capsa plena de joguines, estris personals i altres objectes. En el nostre cas, tenim assignats infants de Guinea Equatorial i el Sàhara. L'any passat vam impulsar l'enviament de quinze contenidors de material per als camps grecs de refugiats i donem suport a comunitats de Cuba i Moçambic. Justament en aquest país africà donem suport a una ONG que impulsa un germà de la nostra comunitat, i hi enviem un equip de metges especialistes, tot centrant els esforços en un centre per a discapacitats psíquics, perquè en aquesta zona hi viuen en unes condicions molt dures: necessiten calçat especial, cadires de rodes, etc.

A més de la responsabilitat en l'Església, també sou la secretària tècnica de presons del Consell Evangèlic de Catalunya.

Cal coordinar tots els nostres agents pastorals, que ara són 136, i atendre tant les necessitats personals com les del centre. A cada centre hi desenvolupem uns projectes específics tenint en compte les seves peculiaritats i hem d'assegurar que els agents assignats els podran portar a la pràctica. Hi ha un projecte fix i altres tallers monotemàtics que duen a terme especialistes. La meva tasca és buscar-los i coordinar-los.

Heu estat coordinadora d'agents pastorals al Centre Penitenciari de Joves fins fa poc.

Aquest servei m'ha fet venir gairebé cada setmana durant més de dotze anys. Jo continuaré alguns mesos com a agent a la presó de Joves, però estic molt satisfeta de passar el relleu a un company molt capacitats per a aquesta tasca. En aquesta presó hi ha un equip de sis agents perquè és un centre petit, però en d'altres presons n'hi ha fins a una vintena llarga, en funció de la població reclusa.

Quines tasques duen a terme els agents?

La tasca principal és portar la paraula de Déu, perquè l'assistència religiosa és un dret dels interns, tot i que també impulsem altres activitats adreçades a tota la població penitenciària. Quan el CP de Joves es va traslladar des de Trinitat Vella, vam iniciar un hort que després va assumir el mateix centre. En funció del perfil dels interns, organitzem unes activitats o unes altres. Quan hi havia més gitanos, tenia molt d'èxit el taller de música. Els magribins prefereixen el futbol i els llatinoamericans solen jugar a bàsquet. Molts d'aquests no solen venir al culte, però tant hi fa, perquè s'ho passen bé jugant i agraeixen competir contra un equip visitant cada setmana: com a cristians i imitadors de Jesús, estem cridats a fer el bé a tothom.

En què consisteix l'activitat pròpiament religiosa?

A part del culte més formal o del cinefòrum, la principal activitat religiosa és l'estudi bíblic, a través d'un diàleg, a partir d'una pregunta o d'algun tema. De què tracta la paraula de Déu? De valors. I d'on surten, sinó de la Bíblia? És una contradicció voler una societat amb valors mentre s'ignora el fet religiós i es menysprea l'arrel dels valors.

D'on sorgeix aquesta vocació en l'àmbit de presons?

En temps d'ETA, la meva mare sempre patia per les mares dels presos i pregava per elles. També havia tingut un oncle a la presó Model a causa de la guerra. Era molt sensible al dolor de les persones a la presó. Més endavant, el meu germà Albert va ser un dels primers objectors de consciència protestants, en una època en què eren enviats a la presó de Lleida. També pregàvem per ells. Fins i tot una persona molt propera a mi va esquivar la presó quan semblava que no hi havia

remei. En un moment donat, es tornaren a oferir cursos per a ministeri de presons. Em sentia cridada a anar-hi.

Com va ser l'inici?

Quan vaig anar per primera vegada de pràctiques a una presó, a Brians 1, la primera persona que vaig veure era una colombiana a qui acabaven d'assassinar la seva filla. Jo venia sensibilitzada pel dolor de les mares i allò em va impactar. Quan em van assignar a la presó de joves, jo no m'hi veia, però ho vaig provar.

Vau canviar l'opinió sobre la destinació a una presó de joves.

El primer dia que vaig anar a la presó de joves, un intern em va cridar pel nom només entrar-hi. Em coneixia? Es va presentar i em va recordar que havia estat a l'esplai amb la meua filla, i vaig tenir un flaix: vam recordar que havíem cantat junts arraulits sota una taula un dia que ell venia amb por. Vaig entendre-ho com un senyal que jo m'havia de quedar en aquell servei.

Què aporta el vostre servei als joves?

Els menors de 30 anys no solen tenir ni idea de qui és Jesús. Quan ens presentem, dic que Jesús es un amic i que els bons amics sempre volen el millor per a nosaltres i, per tant, ens donen els millors consells. Quan Déu dona un consell no és perquè Déu aquell dia opini allò, sinó perquè és un bé per a nosaltres i tenim la llibertat d'acceptar-lo o rebutjar-lo. Alguns recuperen la fe de l'àvia o de la mare, mentre d'altres s'inicien per primera vegada, tots amb els seus alts i baixos, perquè la presó és dura. La presó és signe d'un fracàs social, però aquestes persones tenen sentiments com els qui tenim al nostre voltant. Cal dir als joves interns que són importants, perquè de vegades ningú els ho ha dit.

Un desig?

Potser és massa utòpic que aquesta presó desaparegui perquè no hi hagi joves que delinqueixin, però sí que poden conèixer el valor de la paraula de Déu, que es resumeix en els deu manaments. Això farà que s'acabin molts conflictes personals, socials, familiars, econòmics.

La fe canvia les persones?

La fe canvia sempre, i a millor. Volem una societat nova i que aquesta societat funcioni, però si deixem al marge el valor de la fe, aquesta societat nostra no creixerà. Si oblidem el valor de conèixer l'altre, de respectar-lo i també donar-se l'oportunitat d'aprendre a estimar, la nostra societat no canviarà mai. Amb la fe, canvien totes les persones. Si nosaltres canviem, la nostra societat canviarà.